

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), και ειδικότερα το άρθρο 183, καθώς και το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία και πρακτική κράτους μέλους οι οποίες αποκλείουν την καταβολή τόκων υπερημερίας επί του φόρου προστιθέμενης αξίας, ο οποίος δεν μπόρεσε να επιστραφεί συνεπεία της εφαρμογής κανόνα δικαίου που κρίθηκε αντίθετος προς το κοινοτικό δίκαιο με απόφαση του Δικαστηρίου, μολονότι ο εν λόγω εθνικός κανόνας επιβάλλει εν γένει την καταβολή τόκων υπερημερίας σε περίπτωση εκπρόθεσμης επιστροφής του προς επιστροφή φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 2) Αντίκειται στις αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας δικαστική πρακτική κράτους μέλους η οποία συνίσταται στην απόρριψη των αξιώσεων που ασκούνται διά της διοικητικής οδού –περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις δυνατότητες ενός υποκειμένου δικαίου που υπέστη ζημία στην άσκηση αγωγής αποζημίωσης, παρά το γεγονός ότι στην εθνική έννομη τάξη αποκλείεται στην πράξη η ευδοκίμηση της εν λόγω αγωγής– απλώς και μόνο διότι δεν υπάρχει συγκεκριμένος νομικός κανόνας δυνάμενος να εφαρμοστεί σε μια τέτοια περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη ότι η [εξέταση] και η ικανοποίηση άλλων παρόμοιων αξιώσεων καταβολής τόκων εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της φορολογικής αρχής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, υποχρεούνται τα δικαστήρια του κράτους μέλους να ερμηνεύουν και να εφαρμόζουν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο τους ισχύοντες στο κράτος μέλος κανόνες δικαίου οι οποίοι δεν έχουν καταρχήν εφαρμογή σε μια τέτοια περίπτωση, ούτως ώστε να παρέχεται ισοδύναμη και αποτελεσματική δικαστική προστασία;
- 4) Πρέπει οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι [η αξίωση] καταβολής τόκων επί φόρων εισπραχθέντων, παρακρατηθέντων ή μη επιστραφέντων κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου συνιστά υποκειμενικό δικαίωμα, το οποίο απορρέει απευθείας από το κοινοτικό δίκαιο και μπορεί να ασκηθεί απευθείας ενώπιον των δικαστηρίων και των διοικητικών αρχών του κράτους μέλους με επίκληση του κοινοτικού δικαίου, ακόμη και όταν το εσωτερικό δίκαιο δεν προβλέπει την καταβολή τόκων στη συγκεκριμένη περίπτωση, αρκεί δε, για τη θεμελίωση της αξιώσεως καταβολής τόκων, η απόδειξη παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου και εισπράξεως, παρακρατήσεως ή μη επιστροφής του φόρου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 12 Δεκεμβρίου 2013 — L κατά M, R και K

(Υπόθεση C-656/13)

(2014/C 85/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: L

Λοιποί διάδικοι: M, ανααιρεσίβλητος: R και K

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες Ια) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι θεμελιώνει δικαιοδοσία σε δίκη γονικής μέριμνας ακόμα και αν δεν εκκρεμεί άλλη συναφής διαδικασία (δηλαδή «διαδικασία εκτός από αυτές που προβλέπονται στην παράγραφο 1»);
- 2) Πρέπει το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως ρητή ή κατ' άλλον ανεπιφύλακτο τρόπο αποδοχή της διαδικασίας νοείται και η περίπτωση κατά την οποία ο διάδικος που δεν έχει κινήσει τη διαδικασία καταθέτει ο ίδιος εισαγωγικό δικόγραφο στην ίδια υπόθεση, αλλά στη συνέχεια, κατά την πρώτη διαδικαστική πράξη που υποχρεούται να τελέσει, προβάλλει την αναρμοδιότητα του δικαστηρίου στη διαδικασία που είχε κινήσει προηγουμένως ο αντίδικος;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

(¹) ΕΕ 2003 L 388, σ. 1.